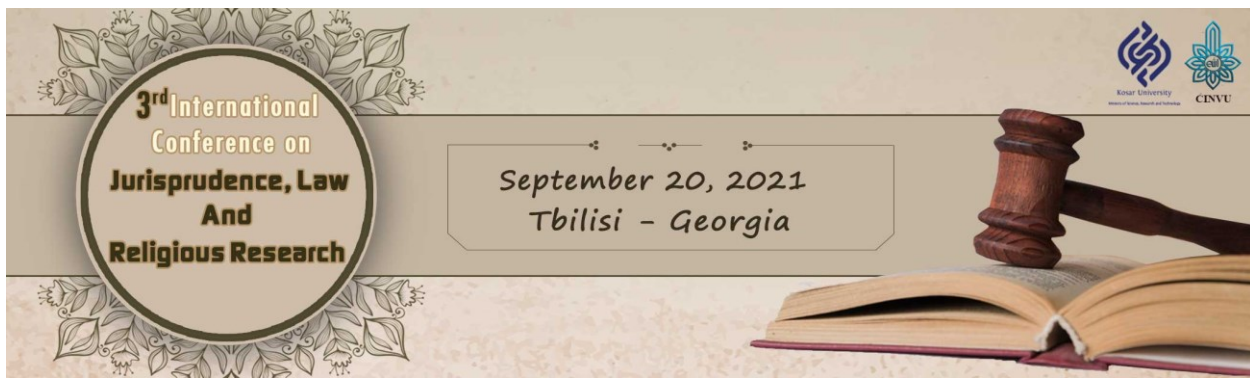

بررسی ماهیت و آثار قراردادهای بی ال تی

فرزانه آقاله^۱

۱- کارشناس ارشد حقوق خصوصی

چکیده

قراردادهای بی.ال.تی مخفف ساخت اجاره و انتقال است و از قراردادهایی است که می توان ماهیتاً آن ها را قرارداد مشارکت عمومی و خصوصی تلقی نمود. این قراردادها شکل توسعه یافته قراردادهای بی.او.تی می باشد و برای اجتناب از تأثیرات منفی که نداشتن تخصص بهره برداری از پروژه در قراردادهای بی.ال.تی ایجاد کننده آن بوده است جعل و استفاده شده اند. قرارداد بی.ال.تی با مشارکت بخش عمومی منعقد می شود و از همین رو ماهیتاً آن را قرار داد مشارکت عمومی و خصوصی تلقی نموده اند. قرارداد سال دارای کارکردهای خاصی است که استفاده از آن را توجیه می نماید. از جمله اینکه قرارداد بی.ال.تی می تواند موجب افزایش سرمایه گذاری خارجی شود ریسک اجرای پروژه ها را از دوش دولت برداشته و به بخش خصوصی انتقال دهد و منتهی به انتقال دانش ساخت پروژه شود. اما مهمترین ویژگی قرارداد بی.ال.تی که می تواند معیار تفکیک این قرارداد از سایر قراردادهای مشارکت عمومی و خصوصی تلقی شود این است که در قرارداد بی.ال.تی مرحله بهره برداری نیز تخصصی تلقی شده است و اجازه بهره برداری به مستأجر تنها در صورتی اعطا می شود که وی بتواند معیارهای لازم برای احراز صلاحیت تخصصی خود برای بهره برداری از پروژه را اثبات نماید، و بر این اساس با توجه به نوع بهره برداری دولت ها می توانند معیارهای مختلفی را برای تعیین مستأجر در قرارداد بی.ال.تی اعمال کند به عنوان مثال اگر قرار است مستأجر بهره برداری از یک نیروگاه هسته ای را تحت عنوان اجاره انجام دهد باید تخصص فنی نسبت به بهره برداری از نیروگاه های هسته ای را داشته باشند. با استفاده از قرار داد بی.ال.تی دولت ها با توجه به اینکه تخصصی در بهره برداری از پروژه های پیچیده فنی ندارند انتقال آن را به مستأجر واجد شرایط واگذار می کنند.

کلمات کلیدی: مشارکت تجاری، مشارکت عمومی خصوصی، ساخت، بهره برداری، اجاره